

सारांश वृत्त

१० वर्षांची कालमर्यादा! विद्याधर अनास्करांचा 'हा' दावा ठरतोय चर्चेचा विषय! सहकारी बँक निवडणुकीत अर्ज बाद होणार?

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

मुंबई : प्रतिनिधी

सहकारी बँकांच्या निवडणुकांमध्ये बँकिंग नियमन कायद्यातील निकषांचे कारण पुढे करून उमेदवारांचा अर्ज बाद ठरवण्याचा अधिकार निवडणूक निर्णय अधिकाऱ्यास नाही, असा महत्त्वपूर्ण दावा ज्येष्ठ बँकिंग व सहकार तज्ज्ञ विद्याधर अनास्कर यांनी केला आहे. सहकार कायद्यात रीतसर सुधारणा झाल्याशिवाय अशा प्रकारे अर्ज फेटाळणे पूर्णपणे बेकायदेशीर ठरेल, असे त्यांनी स्पष्ट केले. संचालकांच्या १० वर्षांच्या कालमर्यादेवरून निर्माण झालेल्या संभ्रमावर बोलताना अनास्कर म्हणाले की, सहकार कायदांतर्गत नियुक्त केलेल्या निवडणूक अधिकाऱ्याला केवळ त्याच कायद्यातील अपात्रतेच्या निकषांवर निर्णय घेण्याचे अधिकार असतात. जोपर्यंत बँकिंग नियमन कायद्यातील तरतुदींचा समावेश राज्याच्या सहकार कायद्यात होत नाही, तोपर्यंत निवडणूक अधिकारी अधिकाऱ्यांचा अतिरेक करून उमेदवारी अर्ज नाकारू शकत नाहीत. छाननीच्या टप्प्यावर गुतागुतीच्या कायदेशीर मुद्द्यांवर निर्णय देण्याचा अधिकार या अधिकाऱ्यांना नसल्याचे मुंबई उच्च न्यायालयाच्या विविध निर्णयांवरून स्पष्ट होते.

अनास्कर यांच्या मते, बँकिंग नियमन कायदा १९४९ सहकारी बँकांना लागू असला, तरी या तरतुदींची प्रत्यक्ष अंमलबजावणी नेमकी कोणी करावी, हा कळीचा मुद्दा आहे. महाराष्ट्र सहकार कायदांतर्गत नियुक्त केलेल्या निवडणूक निर्णय अधिकाऱ्यास केवळ ज्या कायद्यान्वये त्याची नियुक्ती झाली आहे, त्याच सहकार कायद्यातील अपात्रतेच्या निकषांवर निर्णय घेण्याचे अधिकार असतात. त्यामुळे केवळ बँकिंग कायद्यातील अटींचा आधार घेऊन अर्ज बाद करण्याचा अधिकार निवडणूक अधिकाऱ्यास स्वतंत्रपणे प्राप्त होत नाही. जोपर्यंत बँकिंग कायद्यातील अपात्रतेच्या तरतुदींचा समावेश राज्याच्या सहकार कायद्यात किंवा निवडणूक प्राधिकरणाच्या नियमावलीत होत नाही, तोपर्यंत निवडणूक अधिकारी उमेदवारी अर्ज नाकारू शकत नाहीत. छाननीच्या टप्प्यावर 'सक्षम प्राधिकारी' म्हणून घोषित केल्याशिवाय त्यांना असे अधिकार स्वतःहून गृहीत धरता येणार नाहीत.

मुंबई उच्च न्यायालयाच्या विविध निर्णयांनुसार, उमेदवारी अर्जांची छाननी ही केवळ समोर आलेल्या पुराव्यांवर आधारित मर्यादित स्वरूपाची प्रक्रिया असते.

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

मुंबई : प्रतिनिधी

तरुणाईच्या मनात अस्वस्थता, प्रश्न आणि नाराजी उफाळून येत असताना पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांचा युवकांशी संवादाचा कार्यक्रम पुन्हा एकदा केंद्रस्थानी आला आहे. २७ ऑगस्टला 'युवा कनेक्ट' आणि 'खेलो इंडिया संवाद'च्या माध्यमातून देशभरातील १,६०० ठिकाणांवरील आठ लाखांहून अधिक युवकांशी मोदी आभासी माध्यमातून संवाद साधणार आहेत. महाराष्ट्रातील प्रत्येक जिल्ह्यातही या कार्यक्रमाचे आयोजन केले जाणार आहे. त्यामुळे हा केवळ क्रीडा आणि

युवक विकासाचा कार्यक्रम आहे की तरुणाईशी राजकीय-सामाजिक अंतर कमी करण्याचा प्रयत्न, असा प्रश्न उपस्थित होणे स्वाभाविक आहे.

गेल्या काही काळात जेन झी आणि विद्यार्थीवर्गाकडून शिक्षण, रोजगार, परीक्षा व्यवस्था, सरकारी धोरणे आणि भविष्यातील संधीबाबत प्रश्न उपस्थित झाले आहेत. विद्यार्थी आंदोलनांनी सरकारचे लक्ष वेधले आहे, अशा वातावरणात युवकांशी संवादाची एकही संधी पंतप्रधान सोडत नसतील, तर त्यामागे संवादाची गरज आहे की बदलत्या युवा मानसिकतेची जाणीव, याचे विश्लेषण आवश्यक ठरेल.

'खेलो इंडिया संवाद'मध्ये क्रीडा विकास, २०३६ ऑलिम्पिकची तयारी, प्रतिभा शोध, युवा नेतृत्व आणि राष्ट्रनिर्माण यांसारख्या विषयांवर चर्चा होणार आहे. युवकांकडून सूचना घेण्यासाठी व्यूआर कोडचीही व्यवस्था करण्यात आली आहे. कागदावर पाहता हा उपक्रम स्वागताह आहे. परंतु युवकांचे प्रश्न फक्त ऐकून घेणे पुरेसे नाही; त्यावर सरकारने काय केले, हे अधिक महत्त्वाचे आहे.

आजच्या जेन झीला केवळ भाषणे नकोत; त्यांना रोजगाराची खात्री, पारदर्शक परीक्षा

ही पिढी घोषणापेक्षा परिणामांची तुलना करते.

त्यामुळे २७ ऑगस्टचा संवाद हा सरकारसाठी केवळ 'कनेक्ट'चा कार्यक्रम न राहता

व्यवस्था, गुणवत्तापूर्ण शिक्षण, कौशल्यांना बाजारपेठ आणि निर्णयप्रक्रियेत प्रत्यक्ष सहभाग हवा आहे. सोशल मीडिया आणि डिजिटल संवादाच्या युगातील

'अकाउंट' देण्याची संधी ठरायला हवी. युवकांनी प्रश्न विचारले, तर त्यांची उत्तरेही तितक्याच शेटपणे मिळायला हवीत.

जेन झीच्या आवाजानंतर पंतप्रधान युवकांपर्यंत पोहोचण्यासाठी सातत्याने संवादाची दारे उघडत आहेत, हे सकारात्मक आहे. मात्र संवादाचा खरा अर्थ तेव्हाच सिद्ध होईल, जेव्हा कॅमेरे बंद झाल्यानंतरही युवकांचे प्रश्न सरकारी फाइलमध्ये जिवंत राहतील आणि त्यांच्या अपेक्षांचे रूपांतर धोरणांमध्ये होईल. अन्यथा 'युवा कनेक्ट'चे रूपांतर केवळ 'युवा इमेज कनेक्ट'मध्ये होण्याचा धोका कायम राहील.इ

नियम फक्त जनतेसाठीच का? माध्यमांनी आरसा दाखवताच सरकारला जाग

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

मुंबई : प्रतिनिधी

मंत्रालय म्हणजे राज्याच्या प्रशासनाचे मुख्यालय. इथून राज्याच्या कारभाराचे नियम ठरतात, आदेश निघतात आणि शिस्तचे धडे दिले जातात. मात्र, याच मंत्रालयात नियमांची पायमल्ली करून अधिकारी-कर्मचाऱ्यांच्या नियुक्त्या वर्षानुवर्षे सुरू असल्याचे माध्यमांच्या वृत्तांतून समोर आल्यानंतर अखेर सरकारला जाग आली आहे. त्यामुळे मंत्रालयातील 'फिल्डिंग'ला आता चक्क शासन निर्णयाचा ब्रेक लागला आहे. प्रश्न एवढाचही कारवाई आधी का झाली नाही आणि माध्यमांनी आरसा दाखवल्यानंतरच प्रशासनाला स्वतःचा चेहरा का दिसला?

मंत्रालय तसेच विविध मंत्रांच्या कार्यालयांमध्ये विहित प्रक्रिया न पाळता उसनवारी, प्रतिनियुक्ती किंवा

केवळ मौखिक आदेशाच्या आधारावर कार्यरत असलेल्या अधिकारी-कर्मचाऱ्यांच्या नियुक्त्या तात्काळ रद्द करण्याचे आदेश सामान्य प्रशासन विभागाने दिले आहेत. म्हणजेच नियमांची फाईल आता हलली आहे; पण ती हलण्यासाठी माध्यमांच्या बातम्यांची 'बॅटरी' लागली, हे या संपूर्ण प्रकरणेचे सर्वाधिक उपरोधिक वास्तव ठरते.

शासनाच्या आदेशानुसार नियुक्त्या रद्द झालेल्या सर्व अधिकारी-कर्मचाऱ्यांना त्यांच्या मूळ विभागात परत पाठवण्याची कार्यवाही १० सप्टेंबर २०२६पर्यंत पूर्ण करावी लागणार आहे. संबंधित कर्मचाऱी मूळ कार्यालयात हजर झाल्याचा अहवाल कार्यालय प्रमुख आणि आहूण व संवितरण अधिकाऱ्यांनी १५ सप्टेंबरपर्यंत सादर करावयाचा आहे. त्यानंतर संपूर्ण कारवाईचा सविस्तर अहवाल २०

सप्टेंबरपर्यंत मुख्य सचिव कार्यालयाला घावा लागणार आहे.

सरकारने यापुढेही कडक भूमिका घेतली आहे. आदेशांचे पालन करून संबंधित कर्मचाऱी मूळ कार्यालयात हजर झाले नाहीत, तर त्यांचे वेतन तातडीने बंद करण्याचे निर्देश देण्यात आले आहेत. म्हणजे आतापर्यंत मौखिक आदेशांवर मंत्रालयात खुर्ची मिळत असेल, तर आता त्या खुर्चीसोबत वेतनाचीही परीक्षा होणार आहे.

या कारवाईमुळे मंत्रालयातील मनघुब्बळ व्यवस्थापनातील अनेक प्रश्न पुन्हा ऐरणीवर आले आहेत. नियम असताना वर्षानुवर्षे नियमबाह्य नियुक्त्या कशा सुरू राहिल्या? त्यांना संरक्षण कुणाचे होते? आणि जबाबदार अधिकाऱ्यांवर आतापर्यंत कारवाई का झाली नाही? या प्रश्नांची उत्तरे मात्र शासन निर्णयापेक्षा अधिक महत्त्वाची आहेत.

शाळांना नियमांची शिकवण, पण कारवाईतून व्यवस्थेचे वास्तव उघड

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

मुंबई : प्रतिनिधी

शाळकरी मुलांच्या आरोग्याचा प्रश्न ऐरणीवर असताना अन्न व औषध प्रशासनाने म्हणजेच एफडीएने राज्यभर जनजागृती आणि कारवाईचा दुहेरी मोर्चा उघडला आहे. आयुक्त तुकाराम मुंदे आदेशावर मंत्रालयात सुरू असलेल्या या मोहिमेत शाळांना नियम समजावून सांगण्यासाठी मोठ्या प्रमाणावर कार्यशाळा घेण्यात आल्या. मात्र, या कार्यशाळांबरोबरच झालेल्या तपासण्यांमध्ये नियमांचे उल्लंघन करणाऱ्या आस्थापनांवर झालेली कारवाई पाहता, शाळकरी मुलांच्या आरोग्याच्या सुरक्षेबाबत अजूनही गंभीर प्रश्न कायम आहेत.

२८ जुलै ते २१ ऑगस्ट या कालावधीत राज्यभर तब्बल ९८ कार्यशाळांचे आयोजन करण्यात आले. या कार्यशाळांमध्ये २२ हजार ४४३ शाळांनी सहभाग घेतला, तर तब्बल २५ हजार १०८ शिक्षकांनी नव्या नियमावलीची माहिती घेतली. म्हणजेच नियम कागदावर राहू नयेत, यासाठी प्रशासनाने थेट शाळांच्या पातळीवर पोहोचण्याचा प्रयत्न केला आहे.

मात्र, त्यानंतर झालेल्या २५० शाळांच्या तपासणीत धक्कादायक चित्र समोर आले. तपासणीदरम्यान ११ आस्थापनांचे परवाने निलंबित, तर ४ ठिकाणचे परवाने रद्द करण्यात आले. याहून गंभीर बाब म्हणजे अत्यंत गंभीर परिस्थिती आढळलेल्या २

ठिकाणचे व्यवसाय थेट बंद करण्याचे आदेश देण्यात आले. दरम्यान, गेल्या आठवड्यात एफडीएच्या पथकांनी राज्यभरातील ४४ हॉटेल, रेस्टॉरंट आणि धाब्यांची तपासणी केली. त्यापैकी ३३ आस्थापनांना सुधारणा नोटिसा, तर ११ आस्थापनांचे परवाने निलंबित करण्यात आले. ही आकडेवारी केवळ कारवाईचा अहवाल नाही; ती मुलांच्या आरोग्याशी संबंधित नियमांची प्रत्यक्ष अंमलबजावणी किती आवश्यक आहे, याचा आरसाच आहे. कार्यशाळा घेणे आणि नियम समजावून सांगणे स्वागताह असेल, तरी नियम मोडणाऱ्यांवर सातत्याने कठोर कारवाई झाली तरच या मोहिमेचा खरा परिणाम दिसेल.

सत्तेला सवाल विचारणाऱ्या पत्रकारावरच गुन्हा? 'राम मंदिर निधी'च्या रिपोर्टनंतर कारवाईची संशयाची सावली

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

नवी दिल्ली : प्रतिनिधी

सत्तेला अस्वस्थ करणारे प्रश्न विचारणे ही पत्रकाराची जबाबदारी आहे की सत्तेच्या रोषाला आमंत्रण देणारा गुन्हा? उत्तर प्रदेशातील पत्रकार अभिषेक उपाध्याय यांच्या प्रकरणाने हा प्रश्न पुन्हा ऐरणीवर आणला आहे. अयोध्येतील राम मंदिर दूरस्थच्या देणगीतील कथित गैरव्यवहार आणि उत्तर प्रदेश प्रशासनातील कथित भ्रष्टाचारावर शोधपत्रकारिता केल्यानंतर त्यांच्यावर रस्ते अपघाताच्या प्रकरणात कठोर कलमांखाली गुन्हा दाखल झाला. सर्वोच्च न्यायालयाने मंगळवारी त्यांना अटकेपासून संरक्षण देत उत्तर प्रदेश सरकारला नोटीस बजावली. या पार्श्वभूमीवर सरकारच्या भूमिकेवर प्रश्नचिन्ह

निर्माण झाले आहे.

उपाध्याय यांच्यावर १८ ऑगस्टला दाखल झालेल्या एफआयआरमध्ये भारतीय न्याय संहितेसह अनुसूचित जाती-जमाती अत्याचार प्रतिबंधक कायद्याची कलमे लावण्यात आली आहेत. तक्रारदाराने वाहनाला धडक देऊन धमकावल्याचा आणि जातिवाचक शिक्का ठेवल्याचा आरोप केला आहे. मात्र उपाध्याय यांनी हे आरोप फेटाळून लावत, मुलीला शाळेतून घेऊन घरी परतताना आपल्याला दुचाकीस्वाराने अडवले आणि आपण वाद टाळल्याचे न्यायालयात सांगितले आहे.

या प्रकरणातील सर्वात गंभीर बाब म्हणजे एफआयआरमागे आपल्या पत्रकारितेचा सूड

असल्याचा उपाध्याय यांचा दावा. त्यांच्या म्हणण्यानुसार, राम मंदिर देणगी प्रकरणासह मुख्यमंत्री कार्यालयाशी जवळीक असलेल्या एका आयएसएस अधिकाऱ्याच्या कथित मालमत्ता व्यवहारावरही त्यांनी रिपोर्ट केले होते. त्यानंतरच हे प्रकरण समोर आले.

सर्वोच्च न्यायालयाने मात्र आरोपांवर थेट निष्कर्ष काढलेला नाही. सरन्यायाधीश सूर्यकांत यांच्या खंडपीठाने एफआयआरची प्रत देण्याचे आणि कोणतीही दडपशाहीची कारवाई न करण्याचे निर्देश दिले आहेत. ७ सप्टेंबरला पुढील सुनावणी होणार आहे.

पत्रकाराने कायदा मोडला असेल तर निष्पक्ष तपास आणि न्यायालयीन प्रक्रिया झालीच पाहिजे. पण पत्रकाराने सत्तेला

अस्वस्थ करणारा रिपोर्ट केला म्हणून त्याच्यावर गुन्हे दाखल होऊ लागले, तर उद्याचा पत्रकार प्रश्न विचारण्याआधीच घाबरेल. सीसीटीव्ही फुटेज नष्ट करण्याचा किंवा उपलब्ध करून न देण्याचा आरोप खरा आहे का, तक्रारदार आणि वाहनमालक वेगळे का आहेत, हे तपासातून स्पष्ट झाले पाहिजे.

लोकशाहीत सत्तेची ताकद प्रश्न दाबण्यासाठी नसते; प्रश्नांना उत्तर देण्यासाठी असते. योगी आदित्यनाथ सरकारने या प्रकरणातील संशय दूर करण्यासाठी पारदर्शक तपास करणे गरजेचे आहे. अन्यथा हा केवळ एका पत्रकाराचा प्रश्न राहणार नाही; तो उत्तर प्रदेशातील पत्रकारितेच्या स्वातंत्र्याची कसोटी ठरेल.

देवेन्द्र फडणवीस यांचे नाव पुन्हा एकदा दिल्लीच्या राजकारणाशी जोडले गेले आहे. भाजपच्या संसदीय मंडळात लवकरच बदल होण्याची शक्यता आणि महाराष्ट्रातून फडणवीस यांना या सर्वांचे निर्णयप्रक्रियेत स्थान मिळू शकते, अशी चर्चा राजकीय वर्तुळात सुरू झाली आहे. त्यामुळे फडणवीस महाराष्ट्रातच राहणार की दिल्लीच्या दिशेने नवा राजकीय अध्याय सुरू करणार, हा प्रश्न पुन्हा चर्चेचा केंद्रस्थानी आला आहे.

भाजपच्या संसदीय मंडळात सध्या पंतप्रधान नरेंद्र मोदी, अमित शाह, राजनाथ सिंह यांच्यासह १२ सदस्यांचा समावेश आहे. यापुढीं नितीन गडकरी हे या मंडळात महाराष्ट्राचे प्रतिनिधित्व

करत होते. मात्र, त्यांच्या बाहेर पडल्यानंतर महाराष्ट्राचा थेट प्रतिनिधी या महत्त्वाच्या समितीत राहिलेला नाही. त्यामुळे आता फडणवीस यांना संधी देण्याची शक्यता व्यक्त होत आहे.

फडणवीस यांच्या नावाची चर्चा केवळ महाराष्ट्रातील राजकीय समीकरणांमुळे नाही, तर निवडणुकीतील त्यांच्या कामगिरीमुळे असल्याचा दावा केला जात आहे. तीन निवडणुकांत भाजपला १०० पेक्षा अधिक जागा मिळवून देणारे मुख्यमंत्री म्हणून त्यांची पक्षातील पकड मजबूत झाल्याचे समर्थकांचे म्हणणे आहे. अर्थात, पक्षातील प्रत्येक यशस्वी श्रेय एका व्यक्तीच्या खात्यात जमा करण्याची राजकीय पद्धत लक्षात घेतली, तर या दाव्याकडेही थोड्या अंतरावरून पाहणे गरजेचे आहे.

साखरेचा गोडवा महागला; सरकारच्या नियोजनाची कडू परीक्षा!

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

नवी दिल्ली : प्रतिनिधी

सण-उत्सवांच्या तोंडावर साखरेच्या दराने सर्वसामान्यांच्या बजेटला चटका दिल्यानंतर केंद्र सरकारने कच्च्या साखरेच्या आयातीसाठी नवे नियम लागू केले आहेत. आयात केलेली कच्ची साखर दोन महिन्यांच्या आत शुद्ध करून देशांतर्गत बाजारात विकणे बंधनकारक करण्यात आले आहे. सरकारचा हा निर्णय वरकरणी बाजारातील साठेबाजी रोखण्यासाठी आणि दर नियंत्रणात आणण्यासाठी घेतलेला कठोर उपाय वाटत असला, तरी त्यातून एक मूलभूत

प्रश्न मात्र उपस्थित होतो साखरेचे संकट निर्माण होईपर्यंत सरकारचे नियोजन नेमके कुठे होते?

सरकारी आकडेवारीनुसार, अवघ्या महिनाभरात साखरेचा सरासरी किरकोळ दर ४८.७३ रुपयांवरून ६३.०५ रुपये किलोवर पोहोचला आहे. म्हणजेच जवळपास २९ टक्क्यांची वाढ. काही ठिकाणी कमाल किरकोळ दर ७५ रुपयांपर्यंत गेला. साखर ही चैनीची वस्तू नाही. चहा, मिठाई, बेकरी, शीतपेये, आइस्क्रीमपासून घरगुती वापरापर्यंत तिचा थेट संबंध सर्वसामान्यांच्या दैनंदिन खर्चाशी आहे. त्यामुळे दरवाढीचा

परिणाम केवळ साखरेच्या पाकिटापुरता मर्यादित राहत नाही; तो संपूर्ण अन्नमहागाईला हातभार लावतो.

सरकारने ३१ ऑक्टोबरपर्यंत १० लाख टन साखर आयातीला परवानगी दिली आहे. शीतपेये आणि आइस्क्रीम उत्पादकांसह मोठ्या प्रमाणात साखर वापरणाऱ्यांवर साठवणुकीच्या मर्यादाही लागू करण्यात आल्या आहेत. राज्यांनी साठेबाजी आणि काळाबाजाराविरोधात कारवाईची मागणी केल्यानंतर केंद्राने आयात नियम बदलले. मात्र, संकट उफाळल्यानंतर नियम कडक करण्यापेक्षा

संकटाची चाहूल लागताच बाजार व्यवस्थापन का करण्यात आले

नाही, हा प्रश्न अधिक महत्त्वाचा आहे.

कृषीप्रधान देशात साखरेचे उत्पादन, साखर कारखान्यांचा हंगाम, निर्यात-आयात धोरण, सरकारी साठा आणि बाजारातील मागणी यांचा अंदाज सरकारकडे असतो. तरीही दर अचानक २९ टक्क्यांनी वाढत असतील, तर ही केवळ बाजारातील परिस्थिती आहे की नियोजनातील चूक, याचे उत्तर सरकारने द्यायला हवे.

दोन महिन्यांची प्रक्रिया-विक्रीची मुदत निश्चित करून सरकारने साठेबाजीवर लगाम घालण्याचा प्रयत्न केला आहे. पण केवळ अधिसूचना काढून महागाई आटोक्यात येणार

सायांश वृत्त

कांदिवलीत अमराठी
रिक्षाचालकांची मुजोरी;
प्रवासी घेऊन जाणाऱ्या मराठी
चालकाला मारहाण, मनसे
आक्रमक

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**
मुंबई : प्रतिनिधी
राज्यातील रिक्षा-टॅक्सी चालकांना व्यावहारिक मराठी येणे बंधनकारक असून या नियमांचे उल्लंघन करणाऱ्या रिक्षा-टॅक्सी चालकांविरुद्धात आरटीओने मोहीम उघडली आहे. १९ ऑगस्टपासून रिक्षा-टॅक्सी चालकांची मराठी चावणी घेतली जात आहे. आता राज्य शासनाच्या या नियमांना झुगारून काही अमराठी रिक्षाचालक रस्त्यावर उतरले आहेत. कांदिवली येथे या रिक्षाचालकांनी रस्त्यावर वाहने अडवण्याचा प्रयत्न केला. दुसरीकडे कांदिवली पश्चिमेकडे एका मराठी रिक्षाचालकाला ४ ते ९ अमराठी रिक्षाचालकांनी अडवून त्यांना धमकावण्याचा आणि मारहाण करण्याचा प्रयत्न केल्याचे समोर आले आहे. या घटनेनंतर मनसेने आक्रमक पवित्रा घेतला. कांदिवलीतील मराठी रिक्षाचालक प्रकाश बंडीशेजवळ हे हिंदुस्तान नाव्याहून स्टेशनच्या दिशेने भाडे घेऊन जात होते. त्यावेळी क्रोमा शोरूमसमोर काही अमराठी रिक्षाचालकांनी त्यांना अडवले. त्याच्या रिक्षाचे वायपर तोडले, धक्काबुक्की केली आणि मारहाणही केली. अमराठी रिक्षाचालकांनी रिक्षा बंद ठेवण्याची धमकी दिली. त्यावर प्रकाश यांनी मी मराठी आहे. तुम्हाला अडवण काय? असा प्रश्न केला. त्यावर आज संप आहे असं सांगत त्यांनी मारहाण केली असा आरोप प्रकाश बंडीशेजवळ यांनी केला. या मारहाणीत मराठी रिक्षाचालकाच्या रिक्षाचे नुकसान झाले. त्याशिवाय रिक्षाचालकाला फिरकोळ दुखापत झाली आहे. या लोकांवर कठोर कारवाई झाली पाहिजे अशी मागणी पीडित रिक्षाचालकाने केली आहे. तर या घटनेबाबत मनसेचे विभाग अध्यक्ष दिनेश साळवी यांना कळताच ते मनसेच्या स्थानिक पदाधिकाऱ्यांसह घटनास्थळी पोहचले. स्थानिक पोलीसही घटनास्थळी पोहचले. त्यांनी परिसरात उभ्या असणाऱ्या रिक्षाचालकांना एकतर रिक्षा सुरू करा अन्यथा या रस्त्यावरून रिक्षा हटवा असं सांगितले. त्यावेळी काही रिक्षाचालकांनी आम्हाला रिक्षा चालवायच्या आहेत, परंतु काहींनी धमकी दिल्याने घाबरवून रिक्षा बंद ठेवल्या होत्या असं सांगितले.

देवाच्या दानावर ‘डल्ला’ चालणार नाही! बांके बिहारी मंदिराच्या देणग्यांवर सर्वोच्च न्यायालयाचा कडक इशारा

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**
नवी दिल्ली : प्रतिनिधी
वृंदावनमधील प्रसिद्ध श्री बांके बिहारी मंदिरातील देणग्यांच्या कथित अपहाराच्या आरोपांवर सर्वोच्च न्यायालयाने मंगळवारी, २५ ऑगस्ट २०२६ रोजी, कठोर भूमिका घेतली. भाविकांनी श्रद्धेने अर्पण केलेल्या पैशांपैकी एक पैसाही वळवला जाऊ नये, असे स्पष्ट निर्देश न्यायालयाने दिले. प्रत्येक देणगी मंदिराच्या अधिकृत दानपेटीत किंवा ऑनलाइन पद्धतीने थेट मंदिराच्या कोषागारात जमा झाली पाहिजे, असे सर्वोच्च न्यायालयाने बजावले. भारताचे सरन्यायाधीश सूर्यकांत, न्यायमूर्ती जॉयमाल्या बागची आणि न्यायमूर्ती व्ही.

मोहना यांच्या खंडपीठासमोर या प्रकरणाची सुनावणी झाली. मंदिराच्या व्यवस्थापनावर देखरेख ठेवण्यासाठी स्थापन करण्यात आलेल्या उच्चस्तरीय समितीचा स्थिती अहवाल ज्येष्ठ विधिज्ञ मनिंदर सिंह यांनी न्यायालयासमोर सादर केला. या अहवालातील माहितीची न्यायालयाने देखल घेतली. देणग्यांचा कथित ‘अपहार’ किंवा ‘गळती’ थांबवण्यासाठी सर्वोच्च न्यायालयाने अत्यंत स्पष्ट भूमिका घेतली आहे. मंदिरात येणारी प्रत्येक देणगी अधिकृत दानपेटीत किंवा ऑनलाइन मंदिराच्या कोषागारातच पोहोचली पाहिजे, असे न्यायालयाने स्पष्ट केले.

देणगी अधिकृत मार्गाने मंदिराच्या तिजोरीत पोहोचण्यास कोणीही अडथळा निर्माण केल्यास त्याकडे अत्यंत गांभीर्याने पाहिले जाईल, असा इशाराही न्यायालयाने दिला. विशेष म्हणजे, न्यायालयाने

मंदिरातील ‘सेवायत’ किंवा अन्य कोणत्याही व्यक्तीचा उल्लेख करत, देणगी अधिकृत व्यवस्थेपर्यंत पोहोचण्यास अडथळा आणणाऱ्या कोणत्याही प्रकारच्या हस्तक्षेपाला सहन केले जाणार नाही, असे स्पष्ट केले. म्हणजेच श्रद्धेच्या नावाखाली देणगीच्या पैशांवर कोणाचेही अनधिकृत नियंत्रण राहणार नाही, हा संदेश सर्वोच्च न्यायालयाने दिला आहे. या प्रकरणातील गंभीरता यावरूनही स्पष्ट होते की, मंदिरातील देणगी व्यवस्थापनासाठी उच्चस्तरीय समितीची स्थापना करावी लागली आणि तिच्याकडून स्थिती अहवाल मागवण्यात आला. भाविकांनी अर्पण केलेला पैसा नेमका कुठे

जातो, त्याची नोंद कशी ठेवली जाते आणि मंदिराच्या धार्मिक व सार्वजनिक व्यवस्थापनात आर्थिक पारदर्शकता किती आहे, हे प्रश्न आता न्यायालयाच्या केंद्रस्थानी आले आहेत. देवाच्या नावाने येणाऱ्या पैशाचा हिशेब मात्र माणसांनीच घायचा असतो. हे सर्वोच्च न्यायालयाच्या भूमिकेतून पुन्हा स्पष्ट झाले आहे. श्रद्धा अमूल्य असली, तरी तिच्यासोबत येणाऱ्या देणगीचा प्रत्येक रुपया पारदर्शक पद्धतीने मंदिराच्या तिजोरीत पोहोचणे आवश्यक आहे. आता या आदेशाची आणि तिच्याकडून स्थिती अहवालाची कठोरपणे होते, याकडे भाविकांचे आणि प्रशासनाचे लक्ष लागले आहे.

सोन्याचा पुन्हा झेपावता भाव! तीन महिन्यांचा उच्चांक गाठल्यानंतर तेजीला ब्रेक; अमेरिकेच्या महागाईच्या आकडेवारीकडे नजर

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

मुंबई । प्रतिनिधी
जागतिक बाजारात सोन्याच्या दराने मंगळवारी, २५ ऑगस्ट २०२६ रोजी, तीन महिन्यांहून अधिक काळातील सर्वोच्च पातळी गाठली. मात्र, या उच्चांकानंतर सोन्याच्या दरातील तेजीला काहीसा ब्रेक लागला असून बाजार आता अमेरिकेच्या महागाईच्या आगामी आकडेवारीकडे डोळे लावून बसला आहे. त्यामुळे सोन्याच्या पुढील दिशेबाबत गुंतवणूकदारांमध्ये उत्सुकता वाढली आहे. रॉयटर्सच्या माहितीनुसार, आंतरराष्ट्रीय बाजारात स्पॉट सोन्याचा दर ४,६५२.२६ डॉलर प्रति औंस इतका होता आणि

तो जवळपास स्थिर राहिला. व्यवहारवादरम्यान सोन्याने १४ मे २०२६नंतरची सर्वोच्च पातळी गाठली होती. दुसरीकडे, अमेरिकेतील सोन्याच्या वायदे व्यवहारात ०.२ टक्क्यांची वाढ होऊन दर ४,७०९.४० डॉलर प्रति औंस झाला. सोन्याच्या दरातील तेजीला जागतिक आर्थिक आणि भू-राजकीय घडामोडींचाही आधार मिळत आहे. अमेरिकेने इराणवरील निर्बंधांचा विस्तार केल्यानंतर इराणने प्रत्युत्तर दिशेबाबत इशारा दिला आहे. त्यामुळे जागतिक पातळीवरील अनिश्चितता वाढल्यास सुरक्षित गुंतवणूक म्हणून सोन्याकडे पुन्हा आकर्षण वाढू शकते. दरम्यान, चीनकडून सोन्याच्या मागणीतही

वाढ झाल्याचे संकेत मिळत आहेत. हाँगकॉंगमार्गे चीनची निव्वळ सोन्याची आयात महिन्याच्या तुलनेत ११ टक्क्यांनी वाढली आहे. जगातील मोठ्या सोन्याच्या बाजारपेठांपैकी एक असलेल्या चीनमधील मागणी वाढल्याने जागतिक दरांवर त्याचा परिणाम होऊ शकतो. मात्र, आता बाजारचे सर्वाधिक लक्ष अमेरिकेच्या वैयक्तिक उपभोग खर्च निर्देशांकावर अर्थात पीसीई महागाईच्या आकडेवारीवर आहे. ही आकडेवारी बुधवारी जाहीर होणार असून, अमेरिकेच्या मध्यवर्ती बँकेच्या महागाईचा अंदाज घेण्यासाठी हा महत्त्वाचा निर्देशांक मानला जातो.

सीमेवर तणाव, चर्चेत ‘तोडगा’! भारत-चीन पुन्हा आमनेसामने; 3८०० किमी सीमावादावर चर्चा सुरूच

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**
बीजिंग : प्रतिनिधी ।

भारत आणि चीन सीमावादावर तोडगा काढण्यासाठी पुन्हा एकदा उच्चस्तरीय राजनैतिक चर्चा झाली. २५ ऑगस्ट २०२६ रोजी बीजिंगमध्ये झालेल्या चर्चेनंतर दोन्ही देशांनी सीमा प्रश्नावर संवाद सुरू ठेवण्याचे आणि ‘न्याय्य, तर्कसंगत व परस्पर स्वीकारार्ह तोडगा’ शोधण्याचे मान्य केले आहे. मात्र, दशकापासून कायम असलेल्या सीमावादावर पुन्हा चर्चा सुरू झाली असली, तरी प्रत्यक्ष तोडगा अद्याप किती दूर

आहे, हा प्रश्न कायम आहे. या चर्चेत चीनचे परराष्ट्रमंत्री वांग यी आणि भारताचे राष्ट्रीय सुरक्षा सल्लागार अजित डोवाल सहभागी झाले. चीनच्या परराष्ट्र मंत्रालयाने दिलेल्या माहितीनुसार, दोन्ही नेत्यांमध्ये सीमा प्रश्न तसेच द्विपक्षीय संबंधांवर सर्वसमावेशक, सखोल, मैत्रीपूर्ण आणि स्पष्टपणे चर्चा झाली. भारत आणि चीन हे जगातील दोन सर्वाधिक लोकसंख्या असलेले देश असून, दोन्ही अण्वस्त्रधारी राष्ट्रे आहेत. दोन्ही देशांदरम्यान हिमालयीन भागात सुमारे

३,८०० किलोमीटर लांबीची सीमा आहे. या सीमारेषेचा मोठा भाग अद्याप निश्चितपणे अधोरेखित झालेला नसल्याने अनेक भागांवर दोन्ही देशांचे दावे आहेत. याच सीमावादांमुळे गेल्या काही वर्षात भारत-चीन संबंधांमध्ये मोठा तणाव निर्माण झाला आहे. सीमावर्ती भागातील लष्करी तैनाती, पायाभूत सुविधांची उभारणी आणि प्रत्यक्ष नियंत्रण रेषेवरील मतभेद यामुळे दोन्ही देशांमधील विश्वासाचा प्रश्न कायम राहिला आहे. अशा परिस्थितीत पुन्हा उच्चस्तरीय चर्चा होणे ही सकारात्मक बाब

मानली जात असली, तरी ‘संवाद सुरू ठेवणे’ आणि प्रत्यक्ष सीमावाद सोडवणे यामध्ये मोठे अंतर आहे. बीजिंगमधील चर्चेत परस्पर स्वीकारार्ह तोडग्याची भाषा वापरली गेली असली, तरी सीमा कुठे निश्चित होणार, कोणत्या भागावर कोणाचा दावा प्रत्यक्ष होणार आणि प्रत्यक्ष नियंत्रण रेषेवरील तणाव कसा कायमचा कमी होणार, याचे उत्तर अद्याप मिळालेले नाही. त्यामुळे या बैठकीकडे केवळ राजनैतिक सोहार्दाचा संकेत म्हणून पाहण्यापेक्षा प्रत्यक्ष जिमिनीवरील बदल किती होतात, हे महत्त्वाचे ठरणार आहे.

एच-१बी व्हिसासाठी तब्बल १.०३ लाख डॉलर शुल्क! भारतीय आयटी क्षेत्राची अमेरिकेला ‘कौशल्याची किंमत’ समजून घेण्याची विनंती

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

नवी दिल्ली : प्रतिनिधी
अमेरिकेतील ट्रम्प प्रशासनाने नवीन एच-१बी व्हिसासाठी १,०३,२६९ डॉलर इतके अभूतपूर्व शुल्क प्रस्तावित केल्यानंतर भारतीय माहिती-तंत्रज्ञान उद्योगात चिंता वाढली आहे. या पार्श्वभूमीवर भारतीय माहिती-तंत्रज्ञान क्षेत्राची संघटना नॅसकॉमने मंगळवारी, २५ ऑगस्ट २०२६ रोजी, अमेरिकेला

एच-१बी कार्यक्रमांमुळे मिळणाऱ्या आर्थिक आणि कौशल्यविषयक फायद्यांचा विचार करण्याचे आवाहन केले. नॅसकॉमच्या म्हणण्यानुसार, एच-१बी कार्यक्रम अमेरिकेतील कुशल मनुष्यबळाच्या कमतरता भरून काढण्यात महत्त्वाची भूमिका बजावतो. त्यामुळे नवीन व्हिसावर मोठ्या प्रमाणात शुल्क लावण्यापूर्वी या कार्यक्रमाचा अमेरिकेच्या

अर्थव्यवस्थेला आणि उद्योगांना होणारा फायदा लक्षात घेतला पाहिजे. अमेरिकेने २४ ऑगस्ट २०२६ रोजी नवीन एच-१बी व्हिसासाठी १,०३,२६९ डॉलर शुल्क निश्चित करण्याचा प्रस्ताव असलेली नियमावली जाहीर केली. अत्यंत उच्च कौशल्य असलेल्या परदेशी कामगारांसाठी वापरल्या जाणाऱ्या एच-१बी कार्यक्रमाच्या इतिहासातील हा मोठा बदल मानला जात

आहे. भारतीय आयटी व्हिसा हा अमेरिकेतील प्रकल्पांसाठी असलेल्या कर्मचाऱ्यांना तात्पुरते नेण्यासाठी महत्त्वाचा मार्ग राहिला आहे. मात्र, नॅसकॉमने याच वेळी एक महत्त्वाची बाब अधोरेखित केली आहे गेल्या पाच वर्षांत भारतीय आयटी कंपन्यांकडून अमेरिकेत एच-

१बी व्हिसावर काम करणाऱ्या कर्मचाऱ्यांची संख्या मोठ्या प्रमाणात कमी झाली आहे. कंपन्यांनी अमेरिकेतच स्थानिक पातळीवर मोठ्या प्रमाणात मनुष्यबळ नियुक्त केले असल्याचे संघटनेने सांगितले. नॅसकॉमने स्पष्ट केले की, या प्रस्तावाच्या परिणामांचा आढावा घेण्यासाठी ते संबंधित सर्व महत्त्वाच्या घटकांशी सक्रियपणे चर्चा करत

आहेत. त्यामुळे हा मुद्दा केवळ भारतीय कंपन्यांचा प्रश्न नसून, अमेरिकेतील कोणत्याही गरज आणि जागतिक मनुष्यबळाच्या उपलब्धतेशी जोडलेला आर्थिक प्रश्न बनला आहे. मोठ्या शुल्कामुळे कंपन्यांचा खर्च वाढला तर त्याचा परिणाम नवीन कर्मचारी नियुक्ती, प्रकल्पांची अंमलबजावणी आणि अमेरिकेतील तंत्रज्ञान क्षेत्रातील मनुष्यबळाच्या

उपलब्धतेवर होऊ शकतो. अमेरिकेचे धोरण ‘परदेशी कामगार कमी करा’ या दिशेने जात असताना भारतीय आयटी उद्योगाचा सवाल स्पष्ट आहे कुशल मनुष्यबळाची गरज कायम ठेवून त्याची किंमत एवढी वाढवली, तर त्याचा अंतिम फटका कोणाला बसणार? रोजगाराच्या राजकारणात हा निर्णय अमेरिकेसाठीही महागडा ठरण्याची शक्यता आता चर्चेत आली आहे.

नीट आंदोलनाच्या पोलिस कारवाईची चौकशी ‘अपुरेशा’ समितीकडून? विद्यार्थ्यांची समिती पुनर्गठित करण्याची मागणी

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**
नवी दिल्ली : प्रतिनिधी
नीट-यूजी प्रश्नपत्रिका आरोपांनंतर दिल्लीत झालेल्या विद्यार्थी आंदोलनावर पोलिसांनी केलेल्या कारवाईचा वाद आता सर्वोच्च न्यायालयात अधिक तीव्र झाला आहे. या प्रकरणाची चौकशी करण्यासाठी स्थापन करण्यात आलेली उच्चस्तरीय चौकशी समितीच ‘अपुरेशी’ असल्याचा दावा करत याचिकाकर्त्यांनी तिची पुनर्रचना करण्याची मागणी भारताचे सरन्यायाधीश

सूर्यकांत यांच्यासमोर केली आहे. त्यामुळे विद्यार्थ्यांवरील पोलिस कारवाईची चौकशी नेमकी किती स्वतंत्र आणि प्रभावी आहे, हा प्रश्न पुन्हा ऐरणीवर आला आहे. नीट-यूजी २०२६ परीक्षेतील कथित प्रश्नपत्रिका फूटीच्या मुद्द्यावरून विद्यार्थ्यांनी दिल्लीत आंदोलन केले होते. २० जुलै २०२६ रोजी विद्यार्थ्यांवर झालेल्या पोलिस कारवाईशी संबंधित सर्व बाबींची चौकशी करण्यासाठी सर्वोच्च न्यायालयाने माजी सर्वोच्च न्यायालयाचे न्यायमूर्ती

आर. सुभाष रेड्डी यांच्या अध्यक्षतेखाली उच्चस्तरीय चौकशी समिती स्थापन केली होती. मात्र, अखिल भारतीय विद्यार्थी संघटना आणि इतर विद्यार्थी संघटनांशी संबंधित याचिकाकर्त्यांनी या समितीच्या क्षमतेवरच प्रश्न उपस्थित केला आहे. या समितीला केंद्र सरकारच्या सर्वोच्च पातळीवरील कार्यकारी पदांवरील व्यक्ती, केंद्रीय गृह मंत्रालय, दिल्ली पोलीस आणि जलद कृती दलाची भूमिका तपासण्यासाठी आवश्यक

अधिकार आणि साधने पुरेशी नसू शकतात, असा त्यांचा युक्तिवाद आहे. या रिचिक कॅम्युनिटी समितीतील सदस्यांच्या वैयक्तिक प्रामाणिकपणावर किंवा चारित्र्यावर कोणताही प्रश्न उपस्थित करत नसल्याचेही स्पष्ट केले आहे. त्यांचा आक्षेप व्यक्तीवर नसून समितीच्या रचनेवर आणि चौकशीच्या व्याप्तीवर आहे. प्रश्नपत्रिका फूटीच्या आरोपांपासून सुरू झालेला विद्यार्थी अस्तंगीत पोलिस कारवाईपर्यंत पोहोचला आणि आता त्याच

कारवाईच्या चौकशीवरच विद्यार्थ्यांनी अविश्वास व्यक्त केला आहे. त्यामुळे प्रशासन आणि तपास यंत्रणांच्या भूमिकेबाबत पारदर्शकता किती आहे, हा मूलभूत प्रश्न निर्माण झाला आहे. २५ ऑगस्ट २०२६ रोजी सर्वोच्च न्यायालयासमोर झालेल्या या मागणीमुळे आता समितीची पुनर्रचना होते का, की विद्यमान समितीलाच अधिक अधिकार दिले जातात, याकडे लक्ष लागले आहे. कारण विद्यार्थ्यांचा सवाल साधा आहे.

या वादाची सुरुवात मे २०२५मध्ये झाली. एएसएसएसआयने देशातील सर्व अन्न व्यवसाय करणाऱ्या कंपन्यांना सल्ला जारी करून खाद्यपदार्थांच्या लेबल, पॅकेजिंग आणि जाहिरातविषयक प्रचार सामग्रीमध्ये ‘१०० टक्के’ हा दावा वापरणे बंद करण्यास सांगितले होते. यानंतर आयटीसीला आपल्या उत्पादनावरील ‘१०० टक्के’ दावा हटवण्याच्या सूचना देण्यात आल्या. या निर्देशांचे पालन न केल्यास कंपनीचा एएसएसएसआय परवाना निलंबित किंवा रद्द करण्याची कारवाई होऊ शकते, असा इशारा देण्यात आला होता. मात्र, आयटीसीने या कारवाईला आव्हान देत न्यायालयाचा दरवाजा ठोठावला. कंपनीचा परवाना रद्द होण्याची शक्यता निर्माण झाल्यानंतर न्यायालयाने सध्या तरी एएसएसएसआयला कारवाईपासून रोखले आहे. या प्रकरणाच्या अन्नपदार्थांच्या जाहिरातींमध्ये वापरल्या जाणाऱ्या ‘१०० टक्के’, ‘शुद्ध’, ‘नैसर्गिक’ यांसारख्या दाव्यांवर पुन्हा प्रश्नचिन्ह निर्माण झाले आहे. शाहूकाना उत्पादनांबाबत नेमकी आणि दिशाभूल न करणारी माहिती मिळावी, हा नियमनाचा उद्देश असला तरी कंपन्यांच्या जाहिरातींवरील भाषेची मर्यादा नेमकी कुठे असावी, याचा कायदेशीर प्रश्न आता न्यायालयासमोर आहे.

पॅकेजिंग आणि जाहिरातविषयक प्रचार सामग्रीमध्ये ‘१०० टक्के’ हा दावा वापरणे बंद करण्यास सांगितले होते. यानंतर आयटीसीला आपल्या उत्पादनावरील ‘१०० टक्के’ दावा हटवण्याच्या सूचना देण्यात आल्या. या निर्देशांचे पालन न केल्यास कंपनीचा एएसएसएसआय परवाना निलंबित किंवा रद्द करण्याची कारवाई होऊ शकते, असा इशारा देण्यात आला होता. मात्र, आयटीसीने या कारवाईला आव्हान देत न्यायालयाचा दरवाजा ठोठावला. कंपनीचा परवाना रद्द होण्याची शक्यता निर्माण झाल्यानंतर न्यायालयाने सध्या तरी एएसएसएसआयला कारवाईपासून रोखले आहे. या प्रकरणाच्या अन्नपदार्थांच्या जाहिरातींमध्ये वापरल्या जाणाऱ्या ‘१०० टक्के’, ‘शुद्ध’, ‘नैसर्गिक’ यांसारख्या दाव्यांवर पुन्हा प्रश्नचिन्ह निर्माण झाले आहे. शाहूकाना उत्पादनांबाबत नेमकी आणि दिशाभूल न करणारी माहिती मिळावी, हा नियमनाचा उद्देश असला तरी कंपन्यांच्या जाहिरातींवरील भाषेची मर्यादा नेमकी कुठे असावी, याचा कायदेशीर प्रश्न आता न्यायालयासमोर आहे.

हिजाब ‘इस्लामची अनिवार्य धार्मिक प्रथा’ नाही? अलाहाबाद उच्च न्यायालयाचा महत्त्वाचा निर्णय

■ **दैनिक राज्य लोकतंत्र**

नवी दिल्ली : वृत्तसंस्था शाळेचा गणवेश, धार्मिक स्वातंत्र्य आणि वैयक्तिक श्रद्धा यांच्यातील संघर्ष पुन्हा एकदा न्यायालयाच्या दारात पोहोचला आहे. अलाहाबाद उच्च न्यायालयाच्या महत्त्वपूर्ण आदेशामुळे या चर्चेला नवे वळण मिळाले आहे. मुस्लिम महिलांनी डोक्यावर रुमाल किंवा हिजाब घालणे ही इस्लाममधील ‘अनिवार्य धार्मिक प्रथा’ असल्याचे न्यायालयासमोर सिद्ध झालेले नाही, असे न्यायालयाने स्पष्ट केले आहे. मात्र, हा निर्णय हिजाबवर सर्वंकष बंदी घालणारा

नसून, संबंधित प्रकरणातील तथ्ये आणि कायदेशीर दाव्यांच्या आधाराने देण्यात आलेला आदेश आहे. अलाहाबाद उच्च न्यायालयाच्या न्यायमूर्ती जे. जे. मुनीर आणि न्यायमूर्ती हंजुजीत शुक्ला यांच्या द्विसदस्यीय खंडपीठाने २१ ऑगस्ट २०२६ रोजी हा आदेश दिला. प्रयागराज येथील टागोर सार्वजनिक विद्यालयातील इयत्ता अकरावीच्या शाळेच्या निर्धारित गणवेशासोबत डोक्यावर रुमाल किंवा हिजाब परिधान करण्याची परवानगी मिळावी, यासाठी याचिका दाखल

केली होती. मात्र, न्यायालयाने ही याचिका फेटाळून लावली. न्यायालयाच्या निरीक्षणाचा केंद्रबिंदू धार्मिक प्रथा ‘अनिवार्य’ असल्याच्या दाव्याशी संबंधित आहे. संबंधित विद्यार्थिनीच्या बाजूने हिजाब किंवा डोक्यावर रुमाल घालणे हे इस्लाममधील अत्यावश्यक धार्मिक आचरण आहे, यासाठी पुरेसा तथ्यात्मक आधार किंवा ठोस सामग्री न्यायालयासमोर ठेवण्यात आली नसल्याचे खंडपीठाने नमूद केले. न्यायालयाच्या मते, एखादी प्रथा धर्मासाठी इतकी अनिवार्य आहे की ती पाळली नाही तर संबंधित व्यक्ती आपल्या

धर्मापासूनच दूर जाईल, असा दावा करायचा असेल, तर त्यासाठी ठोस आधार आवश्यक आहे. या प्रकरणात असा आधार न्यायालयासमोर मांडण्यात आलेला नसल्याचे न्यायालयाने स्पष्ट केले. यामुळे दोन महत्त्वाचे प्रश्न समोर येतात. पहिला म्हणजे विद्यार्थ्यांना आपल्या धार्मिक श्रद्धेनुसार पोशाख निवडण्याचा अधिकार कितीपत आहे? आणि दुसरा म्हणजे शैक्षणिक संस्थेला समान गणवेश आणि संस्थात्मक शिस्त लागू करण्याचा अधिकार कितीपत आहे? या दोन्ही अधिकारांच्या सीमारेषांवर या

आदेशामुळे पुन्हा चर्चा होणार आहे. विशेष म्हणजे, हा आदेश अशा वेळी आला आहे, जेव्हा देशभरातील शैक्षणिक संस्थांमध्ये

धार्मिक पोशाखासंदर्भातील प्रश्न वारंवार न्यायालयांसमोर येत आहेत. त्यामुळे अलाहाबाद उच्च न्यायालयाचा हा आदेश केवळ एका विद्यार्थिनीच्या याचिकेपुरता मर्यादित न राहता, धार्मिक स्वातंत्र्य आणि शैक्षणिक संस्थांच्या नियमांमध्ये संघर्ष निर्माण झाल्यास न्यायालय कोणते निकष वापरतात, यासाठीही महत्त्वाचा ठरू शकतो. मात्र, या निर्णयाचे राजकीय किंवा सामाजिक अर्थ लावताना ‘हिजाब बेकायदेशीर ठरवल’ असा सरसकट निष्कर्ष काढणे चुकीचे ठरेल. न्यायालयाने संबंधित प्रकरणात हिजाब

ही इस्लाममधील ‘अनिवार्य धार्मिक प्रथा’ असल्याचा दावा सिद्ध झालेला नसल्याचे म्हटले आहे. त्यामुळे आदेशाचा नेमका कायदेशीर आवाका आणि त्यातील निरीक्षणे संदर्भासह समजून घेणे आवश्यक आहे. एका विद्यार्थिनीच्या शाळेच्या गणवेशापासून सुरू झालेला हा प्रश्न आता पुन्हा एकदा मोठ्या सामाजिक चर्चेचा विषय ठरला आहे. धार्मिक श्रद्धा, वैयक्तिक स्वातंत्र्य, शैक्षणिक शिस्त आणि समान गणवेशा या सर्वामध्ये संतुलन नेमके कुठे साधायचे? हा प्रश्न आता पुन्हा देशासमोर उभा राहिला आहे.

